

בית משפט השלום בפתח תקווה

26 פברואר 2025

ת"פ 19-02-52406 מדינת ישראל נ' לב

מספר פל"א 251946/2012 מספר פל"א 481614/2012 מספר
פל"א 338851/2014 מספר פל"א 185839/2014 מספר פל"א 207938/2013
מספר פל"א 251946/2012 מספר פל"א 181920/2014 מספר פל"א
547410/2016 מספר פל"א 288180/2016 מספר פל"א 75909/2014
ועוד...

לפני כבוד השופט עודד מורנו

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם משה לב ת"ז [REDACTED]

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה רועי לרנר
ב"כ הנאשם עו"ד טליה גרידיש
הנאשם בעצמו

פרוטוקול

הערת בית המשפט:

ביהמ"ש מוסר לצדדים עותק של גזר הדין ומקריא את עיקריו.

גזר דין

מבוא

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות הבאות: **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") (11 עבירות), **זיוף מסמך בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין (12 עבירות), **שימוש במסמך מזויף**, עבירה לפי סעיף 420 ביחד עם סעיף 418 סיפא לחוק העונשין (12 עבירות) ו**קבלת דבר בתחבולה**, עבירה לפי סעיף 416 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר לתקופה הרלוונטית בשנת 2005, הקים הנאשם חברה בשם "**האופציה**" מכתב למשקיע בערבון מוגבל" (להלן: "**האופציה**") שמשרדה במרבית התקופה היה ברח' משה דיין 14 בפתח תקווה (להלן: "**המשרד**"). האופציה הייתה בבעלותו המלאה של הנאשם, אשר שימש כמנהלה ובעל השליטה בה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

26 פברואר 2025

ת"פ 19-02-52406 מדינת ישראל נ' לב

1 בתקופה הרלוונטית לחברת האופציה היו שני חשבונות בנק, האחד שמספרו ח-ן 40228 סניף 357 בבנק
2 אוצר החייל (להלן: "חשבון בנק האוצר") והשני חשבון שמספרו ח-ן 9710080 סניף 930 בבנק לאומי
3 ברחובות (להלן: "חשבון בנק לאומי").
4

5 בין השנים 2009-2014 (להלן: "התקופה הרלוונטית לכתב האישום") מעל הנאשם באמונם ובכספם
6 של לפחות שלושה עשר (להלן: "המתלוננים"), אשר השקיעו סכומי כסף גדולים בחברת האופציה על
7 סמך מצגי שווא שהציג הנאשם בפניהם, ובין היתר באופן הבא:
8

9 הנאשם העביר חלק מן הכספים להשקעה באמצעות בתי השקעות כגון "ישיר" ו"אקסלנס", השקעות
10 שלא נשאו פרי עד אשר הכסף אבד כליל, כל זאת תוך שהוא מנפק למתלוננים דו"חות כוזבים לפיהם
11 כספם עדיין ברשותו ואף נושא תשואות חיוביות בעקבות השקעות מוצלחות שביצע לכאורה הנאשם.
12

13 על סמך הדיווחים הכוזבים בדו"חות המזויפים, המשיכו חלק מהמתלוננים להעביר לנאשם סכומי
14 כסף נוספים ואילו באשר לחלקם הנוסף, מבלי לדעת כי הדו"חות הם כוזבים.
15

16 כתב האישום המתוקן חובק שניים עשר אישומים, בהם מתוארת פעילות המרמה של הנאשם כנגד
17 המתלוננים הבאים: [REDACTED]
18 [REDACTED]
19

20 הפעילות כנגד כלל המתלוננים כללה שורה של מצגי שווא כך שהנאשם פונה למתלוננים להשקיע את
21 כספם על מנת שיבצע עבורם פעולות מסחר בורסאיות, כך שהם יוכלו להנות מתשואות וכל אחד
22 מהמתלוננים מעביר סכומים שונים שנפרסים על פני תקופה של חודשים ושנים. הנאשם מעביר
23 מסמכים שנחזים להיראות כדוחות תשואה להשקעה מאת חברת האופציה, שם הנאשם מציין
24 תשואות גבוהות, זאת בשעה שהנאשם השקיע את הכספים באופן שנשא הפסד, מבלי לדווח על כך
25 למתלוננים. אציין כבר כעת כי מדובר בסכומים משמעותיים שכל אחד מהמתלוננים העביר לנאשם
26 ונעים בין עשרות אלפי שקלים ועד למעלה ממיליון שקלים. סכום המרמה הכולל בתיק זה עומד על
27 5,248,551 ₪.
28

29 במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים לאחר הליך גישור בפני מותב זה, לא הוצגו הסכמות לעניין
30 העונש. עוד הוסכם כי לעניין ההחזרים שהנאשם החזיר למתלוננים מבחינה כספית, תוכל ההגנה
31 להעביר לתביעה מבעוד מועד ראיות לעניין הסכומים ואף להציג אותם בהמשך בטיעונים לעונש.
32

בית משפט השלום בפתח תקווה

26 פברואר 2025

ת"פ 52406-02-19 מדינת ישראל נ' לב

עוד לבקשת ההגנה, הנאשם הופנה לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן והטיעונים לעונש נדחו לשם כך מעת לעת. זה המקום להזכיר כי למרות שמדובר בתיק ישן והנאשם הופנה לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן, דבר שלעצמו הצריך דחיות, הרי שבית המשפט נעתר לדחיות גם אותן ביקש שירות המבחן, והכל מהסיבה כי הובהר לבית המשפט שהנאשם עושה כל שביכולתו להשיב כספים למתלוננים ויש צורך בדחיה משמעותית לשם כך, שכן הדבר קשור בהליכים אזרחיים, כונס נכסים ומכירת דירה.

תסקיר שירות המבחן

בית משפט השלום בפתח תקווה

26 פברואר 2025

ת"פ 19-02-52406 מדינת ישראל נ' לב

1

2

3

4

5

טיעוני ב"כ הצדדים

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, מידת האשם והפסיקה הנוהגת (הוגשה אסופת פסיקה). התובע עמד על היקף המרמה המשמעותי, לא רק מבחינה כספית אלא גם על שיטת התכנון, הביצוע, אורך הזמן והפגיעה המשמעותית במתלוננים, כך שביקש לאמץ מתחם ענישה הנע בין ארבע שנות מאסר ברף התחתון לשבע שנות מאסר ברף העליון. מוסכם כי מדובר באירוע פלילי אחד שיש לקבוע בעניינו מתחם ענישה אחד.

כראיות לעונש הגיש לבית המשפט שמונה תצהירים, אשר סומנו ת/1-8, עליהם חתומים המתלוננים בתיק ובהם כל אחד ואחת מהן מתארות את עוצמת הפגיעה הכלכלית, האישית והנפשית אותה הם גוררים עד היום. חלק מהמתלוננים אף העידו לעונש ומעבר לחתום בתצהיר, סיפרו לבית המשפט את סיפורם האישי הכואב, הן בדבר הפגיעה הכלכלית והחברית עם הנאשם.

עוד הוגש מסמך בדיקה עם הנאמן, סומן ת/10, והחלטה בפש"ר 13-12-22664, סומן ת/11, והכל על מנת להצביע בפני בית המשפט כי בהמשך לעדות המתלוננים שסיפרו כי לא הושבו כספים בחזרה עד היום מהנאשם, גם נושא מכירת הדירה לא קודם, כך שעוצמת הפגיעה במתלוננים ממשיכה לחול גם שנים רבות לאחר ביצוע עבירות המרמה.

מאחר והנאשם נעדר עבר פלילי, הודה וחסך בזמן שיפוטי, וכן קיים חלוף זמן, סבור התובע כי יש מקום להשית על הנאשם ארבע וחצי שנות מאסר לצד קנס ופיצוי לכל אחד מהמתלוננים.

התובע עמד על תסקירי שירות המבחן וביקש לדחות את ההמלצה לחריגה משיקולי שיקום, הן בשל חומרת העבירות בתיק והן בשל האמור בתסקיר הראשון בדבר קבלת אחריות מצומצמת.

התובע ביקש אף להתייחס לשיקולי הרתעת הרבים בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, וזאת כשהוא מפנה לחומרת התיק, הקושי בחשיפת העבירות בשוק ההון והצורך בהרתעת הרבים בהקשר זה.

ב"כ הנאשם, מטבע הדברים, רואה את חומרת העבירות בתיק, במיוחד לנוכח כתב האישום המתוקן, באופן שונה לחלוטין. הסנגורית מסכימה כי הנאשם לוקח אחריות באופן מלא וכי מדובר במתלוננים שנפגעו, אך למעשה כתב האישום המתוקן, אליו הגיעה לאחר ניהול משא ומתן וטענות ראייתיות אותן

בית משפט השלום בפתח תקווה

26 פברואר 2025

ת"פ 19-02-52406 מדינת ישראל נ' לב

1 העלתה, מצביע על סוג של כשל עסקי ובמה דברים אמורים, הנאשם לא לקח כספים לכיסו, לא העביר
2 לחשבונותיו הפרטיים ולא עשה שימוש למטרות פרטיות ולא לבני משפחתו. הסנגורית אף הציגה
3 לבית המשפט אסופת מסמכים אשר סומנה נ/1, ובה נתונים כלכליים בדבר הזרמות כספים של
4 הנאשם או מי מטעמו לחברת האופציה, כך שביקשה מבית המשפט לאמץ את ההנחה לפיה מדובר
5 בכשל עסקי שגם הנאשם בעצמו האמין בחברות ולאור נפילות בורסה בארץ ובעולם, נכשל ולא הצליח
6 לספק את הסחורה.

7
8 עוד הציגה הסנגורית מסמך שסומן נ/2 ובו לטענתה סכומים העומדים על כ- 821,994 ₪ בעניין כספים
9 שונים שהוחזרו למתלוננים, טרם הגשת כתב האישום. הסנגורית הפנתה גם לאסופת מסמכים נוספת
10 שסומנה נ/3 בעניין הכרזה על פשיטת רגל והתכתבויות עם הנאשם כך שנושא מכירת הדירה שעתידה
11 לעבור לקופת הכנס ולהיות מחולקת בעתיד למתלוננים, תקועה בשל עניינים טכניים שלא בשליטתו
12 של הנאשם.

13
14 הסנגורית הציגה לבית המשפט פסיקה, בין השאר ת"פ 1698-05-22, מדינת ישראל נ' אונשטרן ות"פ
15 16427-08-17, מדינת ישראל נ' דין וכן הפנתה לפסיקת כב' השופט ליבדרו, כך שביקשה לקבוע
16 מתחם ענישה הנע בין תשעה חודשי מאסר בפועל ועד שמונה עשר חודשי מאסר בפועל. הסנגורית
17 ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ובעניין חריגה משיקולי שיקום ובכל מקרה לסיים את התיק
18 ברף ענישה של עבודות שירות.

19
20 עוד הפנתה לאסופת מסמכים אישיים בעניין בתו של הנאשם. ההגנה התייחסה לחלוף הזמן, השיהוי
21 המשמעותי שבו התיק טופל וכתב האישום הוגש ולכך שאנו נמצאים היו בחלוף של למעלה מעשר
22 שנים ממועד ביצוע העבירות האחרונות וכחמש עשרה שנים ממועד תחילת ביצוע העבירות, כך שאין
23 מקום להשית ענישה מאחורי סורג ובריח בתיק זה.

24
25 הסנגורית הפנתה למכתבי המלצה ולכתב האישום המתוקן בעניין חלק מהמתלוננים, אשר נכתב
26 בצורה ברורה כי קיבלו כספים בחזרה, גם אם לא נכתב מה הסכום, וזאת בניגוד לעדותם של
27 המתלוננים בבית המשפט במסגרת הטיעונים לעונש.

28
29 הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה עמוקה, התנצל בפני המתלוננים וסיפר כי הוא מנסה לאסוף את
30 השברים של חייו וכך יעשה ושהדבר ילווה אותו עד יומו האחרון.

31
32 אציין כי לאחר סיום ישיבת הטיעונים לעונש ניסו הצדדים לבוא בדברים בעניין ענישה מוסכמת אך
33 הדבר לא צלח. ב"כ הנאשם הגישה מסמך המודיע על כך וחזרה על חלק מטיעוניה. ב"כ המאשימה

בית משפט השלום בפתח תקווה

26 פברואר 2025

ת"פ 19-02-52406 מדינת ישראל נ' לב

הגיש אף הוא מסמך ובו פירט את גובה הפיצוי המקסימלי המותר על פי חוק העונשין, פיצוי אותו יש לפסוק לכל אחד מהמתלוננים בתיק.

דיון והכרעה

כאמור לעיל, מוסכם על הצדדים כי לאור סעי' 40 יג לחוק העונשין בית המשפט יקבע מתחם ענישה אחד בגין אירוע פלילי אחד, השאלה היא מהם גבולותיו של אותו מתחם.

צבר העבירות המשמעותי בהן הודה הנאשם הן עבירות כלכליות, כאשר היקף המרמה עומד על למעלה מחמישה מיליון שקלים והעבירות מבוצעות על פני שנים כלפי מספר רב של מתלוננים במועדים שונים.

בית המשפט העליון עמד על חומרת העבירות הכלכליות וכי במדיניות הענישה בעבירות "צווארון לבן" חלה מגמה של החמרה, מגמה שהיא מוצדקת ומתחייבת (ראו למשל: ע"פ 4666/12 גורבץ' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.11.2012) (להלן: עניין גורבץ'); ע"פ 6020/12 מדינת ישראל נ' עדן [פורסם בנבו] (29.4.2013); ע"פ 4430/13 שרון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (31.3.2014)).

יפים לעניין זה גם דברי בית המשפט העליון: ע"פ 9788/03 טופז נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.02.2004):

"בית משפט זה עמד לא אחת על הפער הקיים בין ההכרה הברורה כי מעשים של פגיעה בגוף וברכוש הינם עבירות שמתחייבת בגינם ענישה חמורה כדי להרתיע מפני סיכון שלום הציבור וביטחונו, לבין מידת הסלחנות הננקטת לא אחת ביחס לעבירות כלכליות של צווארון לבן, שנזקן לפרט ולציבור הרחב הנו רב ביותר. לעתים דווקא מעשי עבירה כאלה זוכים בבתי-המשפט ליחס מקל ופשרני אף שנזקם לכלל, למשק ולכלכלה, ולאמון שהציבור רוחש למערכות המשק והשלטון, הוא רב ביותר. נוצר לפרקים יחס בלתי הולם בין הענישה המוטלת על עבריין הנאשם בפריצה וגניבת רחוב, לבין ענישה הנגזרת על נאשם רב-מעללים, הגוזל מיליונים מכספי ציבור תוך הפרה עמוקה של חובות נאמנות ומוסר בסיסיים. על פער עמוק זה, הנבקע לעתים בתפיסה העונשית הנוהגת במקומנו, יש לגשר בדרך של שמירת יחסיות הולמת בהיקפי הענישה, תוך ייחוס משקל מתאים לחומרתם האמיתית של המעשים, להשלכתם השלילית ארוכת הטווח על מערכות הכלכלה והחברה ולהיקף הנזק שהם מביאים על הציבור... תוצאותיה ההרסניות של העבריינות הכלכלית

בית משפט השלום בפתח תקווה

26 פברואר 2025

ת"פ 19-02-52406 מדינת ישראל נ' לב

והקלון הדבק במבצעה מחייבים את בתי-המשפט בהבעת מסר
עונשי הולם אשר יבטא תכלית חברתית ברורה המבקשת למגר
תופעות של ניצול כספי ציבור שהופקדו בנאמנות בידי גורמים
ציבוריים למטרות העשרת הפרט אגב מעשי עבירה".

סעיף 40ב לחוק העונשין קובע כך: "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת
מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו".

מתוך עקרון הגמול נגזר עקרון ההלימה הבא לבטא את דרישת היחס ההולם בין מידת הרוע שביצע
הנאשם למול העונש שעתיד וצריך להגזר בעניינו (יורם רבי ויניב ואקי, דיני עונשין, בעמ' 67 (מהדורה
רביעית) 2022) (להלן: "ואקי ורבינ").

דומני כי אין ספק שמידת הפגיעה בערכים המוגנים, שהמרכזי שבהם הוא הקניין והרכוש של
המתלוננים, נמצאת בעוצמה גבוהה. הנאשם ניצל היכרות, יחסי אמון, חברות, כך שקיבל לרשותו,
פעם אחר פעם, סכומי כסף הנעים בין עשרות אלפי שקלים ועד למעלה ממיליון שקל, בכל פעם
ממתלונן שונה, השקיע את הכספים בחברות השונות, והכל תוך הצגת מצג שווא, זיוף והגשת דו"חות
כוזבים.

מידת האשם נמצאת אף היא בדרגה גבוהה. בהתאם לכך והיא באה לידי ביטוי בתחכום, בשיטתיות,
פרק הזמן של מספר שנים בהן פעל הנאשם. הנזק שנגרם עצום והנאשם הוביל לאורך כל הדרך את
ביצוע העבירות.

בנוגע לפסיקה הנוהגת, כפי שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין המדובר באחד הפרמטרים וקיימת
פסיקה מגוונת בעניין. בפסיקה אותה הגיש ב"כ המאשימה, ע"פ 8458/11, יוסי שובל נ' מדינת ישראל
[פורסם בנבו] (11.09.2013); ע"פ 4190/13, עידו סמואל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]
(18.11.2014); רע"פ 5423/14, קוטרמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.09.2014); ועפ"ג - 49994-
09-14, היקרי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.11.2015); ניתן לראות מגמה של החמרה בענישה
ועונשים בתיקי מרמה הנעים בין מיליון שקל ועד שבעה מיליון שקל וענישה הנעה בין חמש שנים ועד
שבע שנות מאסר בפועל, והכל בהתאם לכל מקרה ומקרה.

מנגד, הוגשה פסיקה על-ידי ב"כ הנאשם אליה הפניתי לעיל, שונים ופחותים בחומרתם ועדיין סבורני
כי הפסיקה אשר הוגשה על-ידי הצדדים אינה תואמת אחד לאחד את המקרה שלפניי והדבר מובן
מאחר וענישה לעולם תהיה אינדיבידואלית וקיימים הבדלים בין המקרים השונים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

26 פברואר 2025

ת"פ 19-02-52406 מדינת ישראל נ' לב

אציין בהקשר זה כי אכן כדברי הסנגורית, התיקון בכתב האישום היה משמעותי והוא כך שנמחקו סכומים לא מבוטלים מכתב האישום המקורי וכן כל נושא העברת כספים שנתקבלו מהמתלוננים לחשבונות פרטיים וצרכים פרטיים על-ידי הנאשם- נמחק.

העולה מכל המקובץ בהקשר זה וכשביהמ"ש עומד על הפרמטרים הקבועים בסעיף 40ט לחוק העונשין כמפורט לעיל, הוא כי מתחם הענישה בתיק שלפני נע בין שלוש שנות מאסר בפועל ועד שש שנות מאסר בפועל.

בשאלה האם יש לחרוג ממתחם הענישה בהתאם לסעיף 40ד, לאור המלצת שירות המבחן, דומני כי יש להשיב לכך בשלילה ולהלן נימוקיי בהקשר זה.

אכן, בהתאם לסעיף 40ד לחוק, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום, וליתר דיוק כאשר הוא "מצא כי הנאשם השתקם או יש סיכוי של ממש להשתקם". ככל שבית המשפט בוחר לפסוע בדרך זו, הרי שהבכורה הנטענת לשיקולי השיקום על פני עיקרון ההלימה, הוא העיקרון אשר מנחה את בית המשפט בדרך-כלל בעת גזירת העונש. לא אוכל לחרוג משיקולי שיקום בתיק זה, למרות המלצתו החיובית של שירות המבחן, שכן בהתאם לסעיף 40ד(ב) לחוק העונשין, נקבע כי בית המשפט לא יחרוג ממתחם עונש "במקרים שבהם מעשי העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה". אכן גם במקרים כאלו ניתן לחרוג עדיין, אך יש צורך למצוא נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן לעניין.

עוד נקבע כי על מנת להיכנס לגדרו של סעיף זה, הן מעשה העבירה והן מידת האשם, צריכים להיות בעלי חומרה יתרה. ראו לעניין זה דברי המלומדים ואקי ורביץ:

"בהתייחס ליחס שבין שני התנאים הללו עמד בית המשפט על כך ש"אין מדובר בשני תנאים מצטברים השווים במשקלם, אלא יש לבחון את קיומם של תנאים אלו –מעשה העבירה ומידת האשם של הנאשם – כמכלול אחד, באופן שבו מתקיים יחס של מקבילית כוחות בין שני התנאים: ככל שיש לייחס חומרה רבה יותר ליסוד של מעשה העבירה, כך נדרוש חומרה יתרה בדרגה פחותה יותר ליסוד של מידת האשם, ואילו ככל שמידת האשם חמורה יותר, כך נדרוש חומרה יתירה בדרגה פחותה יותר למעשה העבירה כשלעצמו" (שם, בעמ' 109).

בית משפט השלום בפתח תקווה

26 פברואר 2025

ת"פ 52406-02-19 מדינת ישראל נ' לב

ג'שה שונה מציע פרופ' אורן גזל אייל כך שלא מדובר בשני תנאים מצטברים אלא יש לבדוק את חומרת מעשה העבירה ואשמו של הנאשם כמכלול אחד:

" גם בשלב השני, לצורך ההכרעה אם לחרוג מהמתחם למטרות שיקום, יש להתייחס לחומרתו של מעשה העבירה (על נסיבותיו) ולאשמו של הנאשם במשותף.... כך, ניתן לקבוע כי כל מעשה עבירה שהרף התחתון של המתחם שלו עומד, לדוגמה, על שלוש שנות מאסר או יותר ייחשב מעשה עבירה בעל חומרה יתרה....ואולם הטענה המרכזית כאן היא שמידת החומרה ניתנת להכרעה מספרית פשוטה- באמצעות התבוננות על במתחם העונש ההולם שנקבע בשלב הראשון של גזר הדין, ובחינה אם חומרתו של עונש המאסר על פי המתחם עברה רף מסוים"(אורן גזל אייל "חריגה ממתחם העונש ההולם", ספר דורית ביניש (נבו 2018), עמ' 549).

בע"פ 5579/19 מדינת ישראל נ' מלחם [פורסם בנבו] (09.02.2020), נקבע כי בזמן בו חומרת העבירה ואשמו של הנאשם הם בעלי חומרה יתרה, אין להעדיף שיקולי שיקום על פני עקרון ההלימה. באותו עניין נקבע לגבי עבירה של סיוע לאחר מעשה למחבל שביצע פיגוע – עבירה לפי סעיף 260 ו- 261 לחוק העונשין, כי לאור חומרת העבירות, הגם שרף הענישה המקסימלי לעבירה עומד על 3 שנים, והיה הליך שיקומי מוצלח, אין מקום לחרוג משיקולי שיקום. בע"פ 2125/18 דוד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.12.2018), דן בית המשפט בנקודת האיזון בין שיקולי השיקום לעקרון ההלימה. באותו עניין הורשע הנאשם בעבירות של הלבנת הון ובדעת רוב ובשים לב לחלקו בביצוע העבירות וההליך השיקומי בו היה מצוי בזמנו הופחת עונשו כך שחלף 8 חודשי מאסר בפועל הוא ירצה חצי שנת מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. במקרה שלפניי, הגם שלא מדובר בעבירת מין או עבירת אלימות בדרגה חמורה, אשר מטבע הדברים יותר תואמות שימוש בסעיף 40ד(ב) לחוק העונשין (ואקי ורבין, עמ' 110), והכל בהתאם לנסיבות של אותו מקרה. ועדיין, עת בית המשפט בוחן כמכלול את מעשיו של הנאשם, הן לגבי מעשה הנאשם והן לגבי מידת האשם, דומני כי אין מנוס מקביעה כי האירוע העברייני נכנס תחת הכותרת לה כיוון המחוקק בסעיף 40 ד(ב) לחוק העונשין. המדובר בעבריינות כלכלית בהיקפים כל-כך משמעותיים של מיליוני שקלים מול צבר של מתלוננים שונים, כאשר הנאשם הוא המוציא והמביא הבלעדי של התוכנית העבריינית, הנפרשת על פני תקופה משמעותית, במועדים רבים ושונים ומתחם ענישה שתחתיתו ברף של שלוש שנות מאסר בפועל, הרי שהנאשם במעשיו הוא המביא לידי ביטוי את תכליתו של הסעיף ויישומו במקרה שלפניי. ודוק, גם מעשי העבירה וגם מידת האשם

בית משפט השלום בפתח תקווה

26 פברואר 2025

ת"פ 19-02-52406 מדינת ישראל נ' לב

נמצאים בעוצמה גבוהה, אשר לא מאפשרים לבית המשפט לחרוג משיקולי שיקום, למרות המלצה
חיובית של שירות המבחן וקבוצה טיפולית אותה עבר. האינטרס הציבורי והגמול גוברים על הצורך
בשיקום הנאשם. לא זו אף זו, עיון בתסקיר שירות המבחן מגלה שלא מתקיימות במקרה שלפני
נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן המצדיקות חריגה בכל זאת משיקולי שיקום. ברם, אין הדבר אומר כי
בית המשפט לא ייתן ביטוי להליך השיקום אותו מבצע הנאשם במסגרת גזר הדין ומיקומו של הנאשם
בתוך מתחם הענישה.

בשאלה היכן יש למקם את הנאשם בתוך מתחם הענישה

הנתונים שלא נמצאים במחלוקת הם כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה ולקח אחריות וכי חל שיהוי
משמעותי ביותר בחקירת התיק והגשת כתב האישום. כפי שניתן לראות ואף ציינתי בתחילת דבריי,
העבירות בוצעו בין השנים 2009-2014, כתב האישום הוגש בחודש פברואר 2019 והנה אנו נמצאים
כאן למעלה מעשור ממועד ביצוע העבירות האחרונות ובית המשפט מתבקש לשלוח את הנאשם לעונש
של מאסר בפועל.

גם אם קיימים מקרים בהם לנוכח שיהוי משמעותי מאבדת ענישה של מאסר בפועל מהתכלית
והמשמעות שלה, שכן הנאשם התהלך במשך שנים רבות כאשר חרב ההליך הפלילי מונחת מעל ראשו,
איני סבור כי יש בכך כדי להקהות מחומרת המעשים עד כדי כך שבית המשפט יגיע למסקנה שיש
לחרוג משיקולי שיקום ולסיים את התיק עם ענישה שלא תכלול מאסר מאחורי סורג ובריח, וזאת
בשים לב להיקף המעשים, התחכום, אותם ציינתי גם לעיל והיקף החומרה הכלכלית בתיק זה. יחד
עם זאת, נושא השיהוי המשמעותי יבוא לידי ביטוי בשאלת מיקומו של הנאשם בתוך מתחם הענישה
והתחשבות לעניין רכיבים כלכליים, אך לא לעניין הפיצוי.

בהקשר החזרת הכספים, אכן כפי שטענה הסנגורית, ניתן לראות באישום הראשון בסעיף 6, באישום
השלישי בסעיף 2, באישום החמישי בסעיף 8, באישום השביעי בסעיף 5 ובאישום העשירי בסעיף 5, כי
אכן הוחזרו כספים בסכומים שונים למתלוננים. ברוב המקרים לא ברור מה אותם סכומים ועדיין
כשמדובר על סכום מרמה שלמעלה מחמישה מיליון שקל וגם אם נביא בחשבון את המסמכים שהוגשו
בדיון, אשר מצביעים לטענת ההגנה על השבה כ- 821,994 ₪, ואיני טוען כי מדובר ב"טיפה בים", אך
מדובר בסכום שרחוק מלהיות סכום בו ניתן יהיה לראות פיצוי משמעותי למתלוננים. אציין כי בית
המשפט משקלל נתון זה לטובת הנאשם בהחלטתו בדומה לכך שנרשם שהוחזרו סכומים ולא ברור
מה גובה אותם סכומים. עוד ראיתי לנגד עיני את עדויות המתלוננים שטוענים כי לא קיבלו כספים.
עוד לקחתי בחשבון שיקולי הרתעה אישית אל לא הרתעת הרבים שכן איני סבור שזהו התיק המתאים
בנסיבותיו ובמיוחד לנוכח השיהוי הנרחב ליישום רכיב זה כחלק מגזר הדין.

בית משפט השלום בפתח תקווה

26 פברואר 2025

ת"פ 19-02-52406 מדינת ישראל נ' לב

מהנימוקים אותם פירטתי, יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה אותו קבעתי.

בכל הנוגע לקנס הכספי, ראשית, יש להפנות לתכליות המרכזית של עונש בדמות קנס, **בע"פ 1274/12 סלים אל דלחי נ' מדינת ישראל**, שם הוחלט בדבר ביטול הקנס שהושת על הנאשם, שכן:

" אולם שונה הדבר ביחס לקנס שהוטל על המערער. ברי, כי תכליתו המרכזית של הקנס, היא שהוא ישולם, ולא שהנאשם ירצה עונש מאסר נוסף בשל אי יכולתו לשלם את הקנס. במסגרת זאת, אף ששני סוגי הענישה יוצרים הרתעה מפני ביצוע פעולות עברייניות, הקנס משקף הרתעה כלכלית, ותכליתו היא למנוע מהעבריין את האפשרות להפקת רווח מהעבירות. זאת, בעוד שעונש המאסר מרתיע מפני ביצוע העבירה כשלעצמה, ללא תלות בשאלת הפקת הרווח הכלכלי ממנה. בתוך כך, אף שיש חפיפה מסוימת בין התמריצים הנוצרים לאי ביצוע העבירה מכוח שני סוגי הענישה, ניסיון החיים מלמד שיש הבדל משמעותי באופן שבו נחווים העונשים השונים על ידי עבריינים. יתר על כן, בשונה מעונש המאסר, השולל באופן זה את חירותם של נאשמים שונים, האפקט ההרתעתי הגלום בהטלת קנס תלוי ביכולת הכלכלית של הנאשם. כך, עבור נאשם שהפרוטה לא מצויה בכיסו, יהיה הנטל לתשלום הקנס כבד לאין שיעור מהנטל על נאשם בעל האמצעים "

דברים אלו מתיישבים גם עם הוראות המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40 ח' המחייבים התחשבות ביכולתו הכלכלית של הנאשם בגזירת קנס כספי. ראו לעניין זה גם **ע"פ 4919/14 אזולאי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבנ] (06.03.2017)**, שם נאמרו דברים דומים וכי יש להימנע מהטלת קנס שמאסר בצידו בזמן בו אין ביכולת הנאשם לשלמו, שכן הדבר פוגע בנאשם באופן בלתי מידתי, ומוביל למצב בו הנאשם מרצה עונש נוסף בשל חדלות פרעון- עונש שאינו מוכר בדיני העונשין.

כמו כן, ראו **ע"פ ג' 13-10-28376 (מחוזי י-ם) יחזקאל נ' מדינת ישראל**, שם נקבע כי אין להטיל קנס על אדם שהוכרז כפושט רגל. אשר על כן, גם בשים לב לטיעוני הסגורית בדבר המצב

בית משפט השלום בפתח תקווה

26 פברואר 2025

ת"פ 52406-02-19 מדינת ישראל נ' לב

המשפחתי, העובדה כי הנאשם עתיד לרצות עונש מאסר בפועל ממושך, נסיבותיו האישיות, הכרזתו כפושט רגל, אמנע מהטלת קנס כספי.

יחד עם זאת, יש להשית פיצוי הולם לכל אחד מהמתלוננים.

לאור כל אמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שלוש שנות מאסר בפועל.
 2. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, כך שהנאשם לא יבצע כל עבירה שיש בה יסוד של מרמה או זיוף מסוג עוון.
 3. תשעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, כך שהנאשם לא יבצע כל עבירה שיש בה יסוד של מרמה או זיוף מסוג פשע.
 4. פיצוי בסך 100,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, למעט המתלונן באישום הרביעי בעניינו הפיצוי יעמוד על 40,000 ₪ והמתלונן באישום השלושה עשר פיצוי בסך 10,000 ₪, וזאת בהתאם לרשימה שיעביר ב"כ המאשימה ובה טופס פרטי ניזוק והכל בתוך 14 ימים. הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.26.
- החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.
- ניתן יהיה לשלם את הקנס/פיצוי/ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) – בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר – בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ח שבט תשפ"ה, 26/02/2025 במעמד הנוכחים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

26 פברואר 2025

ת"פ 52406-02-19 מדינת ישראל נ' לב

עודד מורנו, שופט

ב"כ הנאשם:

אנו נבקש מביהמ"ש עיכוב ביצוע, ויחסית ארוך. יש מספר דברים שיש לשים אליהם לב, ראשית, מצבו הרפואי, יש בדיקות, בירורים, עבר צנתור. יש את עניין סוגיית הדירה, ומאוד מוזר שפתאום אחרי הטיעונים לעונש הם כן יכולים למכור את הדירה, יעזור שגם הוא יהיה נוכח כי הוא בעלי הדירה על מנת לקדם את זה. סוגיה נוספת, של צנעת הפרט והעניין של בתו. אבקש עיכוב ביצוע לתחילת יולי, לנאשם אין דרכון, הוא מופקד משנת 2012. לעניין ערבויות, הבן שלי יכול לבוא לחתום.

ב"כ המאשימה:

דיברתי עם הממונה, עמדת הממונה היא שאנו מסכימים לעיכוב קצב לצורך טיפול רפואי, אנחנו מתנגדים עד ליולי ומבקשים שיהיה עיכוב קצר יותר.

הנאשם:

יש לי בדיקות במרץ ובתחילת מאי, העברנו את זה לביהמ"ש, בדיקות האם אני צריך ניתוח לב או שהכדורים עושים שינוי. שם הערב זה מתן לב, הבן שלי.

החלטה

בכפוף לחתימת הערב מר מתן לב על ערבות צד ג', בסך 250 אלף ₪ אשר תיחתם במזכירות ביהמ"ש עד ליום 27.2.25 בשעה 12:00, אני מעכב את ביצוע עונש המאסר בפועל בלבד, כך שהנאשם יתייצב במתקן הכליאה של שב"ס ברמלה עד ליום 15.5.25 בשעה 12:00. ככל והנאשם יבקש לבצע מיון מוקדם הרי שיעשה כן בתקופת עיכוב הביצוע. מוצא צו עיכוב יציאה מהארץ למשך 180 ימים, אין צורך בהפקדת דרכון לאור הצהרת ההגנה.

ניתנה והודעה היום כ"ח שבט תשפ"ה, 26/02/2025 במעמד הנוכחים.

עודד מורנו, שופט

בית משפט השלום בפתח תקווה

26 פברואר 2025

ת"פ 52406-02-19 מדינת ישראל נ' לב

1

הוקלד על ידי נעמה וינר

